

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

351.74

Hely

Idő

"1913"

Személy

Helyszám

351.74

913

Szerző *G. F.*
Cím *"Vajjon népszerű-e a mi rendőrségünk?"*

Forrás: *Népszava**3p.*

(Hely)

1913 11/20

(Idő)

(Köt. v. füz.)

HIREK

***

„Vajjon népszerű-e
a mi rendőrségünk?”

*

Nagy megtiszteltetés ért bennünket, sőt óriási szerencse zúdult le reánk. A budapesti rendőrség levelet írt a *Népszavához* és levelében azt a pikáns kérést intézi hozzánk, hogy mondjuk el a véleményünket — a budapesti rendőrségről. „Vajjon népszerű-e a mi rendőrségünk” — kérdi ártatlan képpel hozzánk írott levelében a rendőrség hivatalos orgánumának, a „Közbiztonság” című lapnak szerkesztősege. A rendőrség ugyanis karácsonyra diszes almanachot ad kedvelt olvasóinak és e műben — mint írják — meg akarják szólaltatni „a tudományos és a közélet jeleseit, sőt kiváló írókat és publicistákat is”. A „Közbiztonság” kézirat-kérő leveleket küldött hát szét, a levélből egy példányt — nagy meggondolatlanul — a mi címünkre is expediáltatott a meghatóan objektív „szerkesztőség” és ebből a levélből merednek, hogy ne mondjuk vigyorognak felénk a többek között a következő ötletes sorok:

„... Ezek közé tartozik a rendőrség népszerűségének, helyesebben népszerűsítésének témája. Kézenfekvő, hogy azoknak az intézményeknek, amelyek hivatásuk természetével a közélet funkcionáriusai, nem lehet közömbös népszerű voltuk. De leginkább a rendőrség az, amelynek egyik elsőrendű erkölcsi támasza a népszerűség. Sőt, mintha ez a rendőrség hivatásbeli sikereinek, intézménybeli jóságának egyik fokmérője is lenne.

Fölvetjük tehát azt a kérdést: vajjon népszerű-e a mi rendőrségünk? Függetlenül a szélső kritikáktól s minden indulattól. Alapjában véve javult-e a helyzet? Elismerés és gáncs minő mérleget állít föl a köztudat mélyén a mi rendőrségünknek? És ha több jut, talán nagyon is több a rovás teherlapjára, miért ez, hol van orvoslandó, melyek volnának azok a modus vivendik, amelyek a mi rendőrségünknek is megszerezhetnék legalább a kulturált társadalom vagy a széles néprétegek teljes ékességű rokonszenvét, sőt szeretetét is? Egy kis konstatació, kritika és elmélkedés-félét kérünk Nagyságos Uramtól. Közhasznú, közérdekű téma ez, amelyet épp nálunk nem lehet eleget tollra venni...” stb.

Nagyon jó. Igazán nagyon jó. Tehát, hogy „vajjon népszerű-e a mi rendőrségünk”. És ezt — többek sorában — tőlünk is megkérdi „a mi rendőrségünk”. Mi valóban azt hittük, hogy a rendőrségről való nézeteinket meglehetősen ismerheti a rendőrség, mivelhogy mi idáig sem tartottuk titokban a véleményünket, sőt — ha jól emlékszünk — néhányszor félre alig érthető módon ki is fejtettük a rendőrségről való nézeteinket. De ha már a „Közbiztonság” olyan kíváncsi a véleményünkre, hogy előzékenyen, levélben kéri tőlünk, igazán udvariatlanság volna tőlünk adós maradni a felelettel. Hát nem maradunk adósok. Tekintettel azonban arra, hogy mi még sem óhajtunk a rendőrség ünnepi cikkírójává lesülyedni, másrészt a véleményünk nem is igen alkalmas arra, hogy a rendőrség kitegye az ő karácsonyi kirakatába, nincs más hátra, mint hogy itt küldjük el sze-

81. sz.

rény válaszunkat a nyájasan érdeklődő rendőrségnek. Tehát:

Kedves „Közbiztonság”!

B. levelében örömmel látjuk fölbuggyanni a szintizta önkéntelen humort. Valóban, a két karácsony között leperdült idő, tehát az egész év legjobb vice az Önök szeretetreméltó kérdése: Vajjon népszerű-e a mi rendőrségünk? Vajjon? Röviden ez a válaszunk: Nem népszerű. Sőt. Sőt ellenkezőleg. Minden inkább, mint népszerű. Ellenkezője a népszerűnek. Ellenszenves, lenézett, utált. Mi is jutott a rendőr urak eszébe azzal a „népszerűséggel”? Nem érzik, hogy mosolyra szélesül minden arc, hahotázásba kezd minden száj, nevet, kacag, sőt röhög mindenki, hogy a könye is kicsordul, amikor Önök komoly képpel, isteni naivitással megkérdik, hogy vajjon népszerűek-e. Kórusban harsog szerte a „népszerű” kuplé-refrén:
— Sokat nevettem életemben, de ilyen jót még nem nevettem...

Hadd feleljünk mi az Önök szellemes kérdésére kérdéssel: Miért csak az almanachjokban jut eszükbe érdeklődni aziránt, hogy vajjon népszerűek-e? Egész éven át miért nem érdeklí magukat ez a probléma? Hivatalos működésük közben miért nem szempont maguk előtt a népszerűség kiérdemelése? Maguk csak az almanachban akarnak népszerűek lenni? Egész éven át vagdalnak, pofoznak, rugnak, kényszerzubbonyba bújtatnak, gyermeket rontanak, agyonszurnak, gyötörnek, ölnek és — karácsonyra népszerűek akarnak lenni...

Hogyan? Hát a közismert finom rendőri modorral pályáznak a pesti rendőrök a népszerűségre? Hát a hirhedt pesti rendőrséggel, a rendőri cellák szörnyűségeivel, a

detektívek lelketlen és embertelen munkás-hajszolásaival, az igazi stricik baráti támogatásával, a szegény munkanélküliek hamis megvádolásával és börtönbe hurcolásával akarják kiérdemelni a népszerűséget? És a bikacsök, a rendőrököl, a lesbenállás, az Azev-tenyésztés, az árulkodás, a spiclikedés, a sarcolás, a szerencsétlen prostituáltakon való duhaj tobzódás a pesti rendőrség népszerűség-szerző ténykedései? Egész éven át perverz pusztítás, rombolás, öldöklés és — karácsonyra népszerűség...

Hogy hol a hiba? Mindenütt hiba van, egyéb semmi, de semmi nincs, mint csak hiba, hiba, hiba. És ha magának a rendőrségnek is az a véleménye, hogy a rendőrségre nézve nem lehet közömbös „népszerű-volta“, ha ők maguk is belátták végre, hogy „a rendőrség hivatásbeli sikereinek, intézménybeli jóságának egyik fokmérője a népszerűség lenne“, akkor ezt a belátást már csak az a belátás követheti, hogy ennek a rendőrségnek mai szervezetében, mostani embereivel sürgősen el kell tennie a szereplés szinteréről, pusztulnia kell az egész mai rendszernek. Mert az a rendőrség, amely annyira nélkülözi „intézménybeli jóságának egyik fokmérőjét“, a népszerűséget, mint amennyire a pesti rendőrség nélkülözi, az tűnjön el, szűnjék meg, mert azt még maga a rendőrség hivatalos lapja, a „Közbiztonság“ is halálra ítélte.

Elismeréssel nyugtázzuk a „Közbiztonság“nak a pesti rendőrségről — önkéntelenül — mondott lesujtó ítéletét. Mert bizony „a mi rendőrségünk“ egyáltalán nem népszerű, egész éven át minden inkább, mint népszerű, tehát karácsonykor is ellenkezője annak, ami népszerű. Hogy lehetne *ezt* a rendőrséget népszerűsíteni? *Ezt* a rendőrséget már nem lehet népszerűsíteni. Ezt a rendőrséget — a saját orgánumának öntudatlan ítélete szerint is — el kell temetni. Ezt a feleletet küldjük az Önök karácsonyi almanachjába, kedves „Közbiztonság“. Ugy-e, hogy nem fogják kitenni az ünnepi kirakatba?

(g. f.)